

היבטים משפטיים

יונתן דיוויס, ע"ד

כגון ביעוץ גנטי או בעת התרשלות בהפלה שנכשלה.¹³

3. זכויות העובר בדין מוגבלות ואינן מתגבשות אלא עד שהעובר מגיע לבשלות. שיטות המשפט השונות התחבטו בשאלה ממתי הופך העובר ליצור בעל זכויות. הכנסייה הקתולית ראתה למשל את התגבשות הזכות מיד עם תחילת ההריון, אולם רוב שיטות המשפט המודרניות קובעות שהזכות מתבקשת ברגע שהוא מסוגל להתקיים באופן עצמאי דהיינו החל מהשבוע ה-24 להריון.¹⁴

זכותו של העובר להגנה משפטית מוכרת כיום כמעט ללא עוררין¹⁵, ומאחר והעובר אינו יכול להביע הסכמתו להתערבות רפואית או אחרת אשר עלולה להשפיע עליו, כל פעולה רפואית חייבת להעשות תוך התחשבות בטובתו.¹⁶

4. זכויותיו של העובר מוגדרות גם מקום שהביצית מופרית מחוץ לרחם. אמנם בתי המשפט הכירו בזכות של העובר לחיים בהוצרתו בתוך הרחם, אלא זכותו מתגבשת ברגע שהוא הופך ליצור חי שאין הבדל מבחינת ההגנה המשפטית המוענקת לביצית המופרית בתוך הרחם או מחוצה לו.¹⁷

שאלת מעמדו של העובר וההגנה על זכויותיו מקבלת משנה חשיבות נוכח ההתפתחות הטכנולוגית בהפריה מלאכותית, הקפאת עוברים, תרומת איברים ושימוש ברקמותיו של העובר למחקר שימוש בורע לצורכי הפרייה חוץ גופית ושאלות רבות בתחומי הרפואה, המוסר והמשפט מתעוררות בכל הנוגע להכרה בזכויות העובר בתחומים הנ"ל.¹⁸

ניגוד עניינים בין האם הפונדקאית והעובר

1. אין מחלוקת כי זכות העובר להתפתח באופן נורמלי מוגנת על פי דין ובהיות העובר חסוי על פי דין, הרי כל פעולה צריכה להיעשות תוך התחשבות בטובתו¹⁹, אולם כאשר יש סכנה לחיי האם הנשאת אותו, זכויות העובר מוגבלות.²⁰

2. יחד עם זאת, ישנן כיום דעות הנוטות להכיר ביתר זכויות העובר המשתוות לזכויותיו של החולה, אף כאשר זכויותיו מתנגשות עם אלה של האם הנשאת אותו.²¹ כך נקבע שכאשר קיימת סכנה להמשך קיומו של עובר בר חיים, למדינה עומדת הזכות לכפות על האם טיפול רפואי ע"מ להציל את העובר.²² זכות כזו יכולה לקום מקום שהאם מתמכרת לסמים או לטיפה המרה²³, או שהיא מתנגדת לטיפול מטעמי אמונה דתית²⁴, ואפילו כאשר דרושה התערבות רפואית כדי למנוע מצב של אי התפתחות העובר.²⁵

1. לפי סעיף 1 לחוק הכשרות המשפטית והאפוסטרופות תשכ"ב - 1962 אין לעובר כשרות לזכויות ולחובות חיינו, זכויותיו וחובותיו מתגבשות רק עם לידתו¹ אולם, לעיתים יש צורך להגן על האינטרס של העובר במעמד מוקדם יותר. לפיכך מקנה סעי' 33 (6) לחוק הכשרות המשפטית והאפוסטרופות את הסמכות לבית המשפט למנות אפוסטרופוס לעובר. וסעי' 34 לאותו חוק קובע כי לאפוסטרופוס יכול להתמנות יחיד תאגיד או האפוסטרופוס הכללי וביה"מ ימנה מי שנראה לו בנסיבות הענין מתאים ביותר לטובת החסוי (סעיף 35).

2. הצורך ביצירת בסיס משפטי למינויו של אפוסטרופוס לעובר נולד במקביל להכרתו של החוק באינטרסים הנפרדים של העובר², כך למשל לפי הוראות סעי' 3 (ב) לחוק הירושה תשכ"ה - 1965 רשאי לרשת זכויות מי שנולד תוך 300 יום לאחר מות המוריש ודינו כדין מי שהיה בחיים במות המוריש.

דיני נזיקין מכירים בזכותם של תלויים לפיצויים עקב מות מפרנסם ומדובר בשמירה על זכויות עתידיות שיקומו לעובר עם הולדו כאשר יהפוך לאישיות משפטית³. כמו כן הוכרה זכות תביעה של עובר לפיצויים בשל נזק גוף שנגרם לו בהיותו ברחם⁴ אולם זכות התביעה מתגבשת רק לאחר הלידה⁵. גישה זו אומצה בישראל בפסח"ד בענין ע"א 518/82, 540 זייצוב נ' כ"ץ⁶. ביה"מ קבע על דרך של חקיקה שיפוטית "אין קושי מיוחד בהטלת אחריות על הרופא כלפי הקטין בגין התרשלותו של הרופא בטרם התעברות האם או לידת הקטין בנסיבות שבהן לולא ההתרשלות היה נולד ילד בריא", וכי קיימת חובת זהירות מושגית של רופא כלפי קטין המחייבת אותו לנקוט זהירות סבירה כלפי הקטין⁷.

פסק הדין בעניין זייצוב הנ"ל הלך בעקבות הדין האמריקאי⁸ שהכיר בעוולה של הולדה בעוולה והריגה בעוולה של יילוד (WRONGFUL DEATH). בארה"ב הוכרה גם הזכות לתבוע ברשלנות בשל לידה מוקדמת או מוות של עובר שאינו בר חיים⁹ ומספר מדינות אף אימצו את ההנחה כי עובר "בר חיים" הינו "אדם" לצורך תביעה בעוולה של הריגה בעוולה¹⁰.

באנגליה הוגבלה תחילה אחריותו של רופא כלפי עובר בשל התרשלותו, אשר הביאה לפגם בלידתו של קטין בעל מום¹¹ ובשיטות משפט אחרות חלה התפתחות הדרגתית של הכרה בחובת הזהירות של רופא כלפי העובר¹², גם מקום שההורים ביקשו למנוע הריון או לידה של יילוד פגום. חובת הזהירות יכולה להיות מופרזת גם כאשר ניתן מידע לקוי או בלתי מספק

3. ביה"מ העליון אצלנו²⁶ העלה את השאלה: האם יש לעובר זכות טעונת הגנה להתנגד לביצוע הפלה כדי שיוכל להגיע עד למועד בו יתגבשו זכויותיו המשפטיות (היינו יום לידתו)?

השופט שמגר (כתוארו אז) קובע שנוסחו של חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות אין בו כדי להשיב על שאלה זו אף שאין בו לכאורה סייגים מפורשים, ולפיכך מסקנתו היא שעל אף העדרה של הוראה מפורשת בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות ניתן ללמוד מכללא שאין לעובר מעמד משפטי הטעון הגנה. גם כבוד השופטת בן עתו בדעה, כי מקום שהמחוקק ביקש להכיר בזכות העובר לא היה נמנע מלעשות זאת כשם שעשה בחוקים ספציפיים כחוק הירושה ופקודת הנויקין²⁷. ביה"מ שדן בסוגית מעמדו של האב על פי החוק בדיון בבקשה להפסקת הריון המוגשת על ידי אשתו לועדה להפסקת הריון, קבע שהמחוקק ביקש שלא להעניק לאב מעמד ומשום כך אינו זכאי להשמע. כבי' השופט אלון (כתוארו אז) היה בדעת מיעוט כאשר קבע שהאב זכאי להשמע מכה כללי הצדק הטבעי.

יצויין כי במשפט האנגלי אין לבעל או לאב זכות כי יוועצו בו לפני מתן האישור להפסקת הריון²⁸, אולם בספרות הועלתה האפשרות שלעובר עומדת הזכות לעתור באמצעות אביו למנוע כל פגיעה בו²⁹.

סמכות בית המשפט לדון בבקשת ביה"ח להוציא העובר מרחם אמו

1. על פי הנתונים וההנחות הרפואיים כפי שצויינו בחווה הדעת הרפואית של ד"ר שטינברג האם הפונדקאית גבי א. היתה בחודש השמיני להריון, בד"כ בריאה לפני הפגיעה, היתה במעקב רפואי מסודר ולא היו כל סיבוכים בהריון. העובר שברחמה היה בריא.

2. על פי הקביעות הרפואיות מצב האשה בעת הדיון המשפטי היה מוות מוחי סופי ובלתי הפיך, מכאן שלא היה ניתן לשאול לדעתה, באשר להצלת חיי העובר שברחמה. יחד עם זאת, לא היה ניגוד עניינים כלשהו בין הצלת חיי העובר וקיום חייה של האם.

3. בהתאם לחוק הפרשנות תשמ"א - 1981 עובר אינו נכלל בהגדרת "אדם" ומסעי' 1 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות והמשמעות הרגילה והמקובלת שיש לתת למושג "אדם" (על אף הפסיקה הזרה שהזכרנו לעיל) עובר אינו נחשב "אדם" והוריו אינם משמשים כאפוטרופסים טבעיים של העובר, שהרי אלה משמשים כאפוטרופסים טבעיים אך לקטינים שהם ילדיהם עד גיל 18 ונכללים במסגרת הגדרת "אדם"³⁰.

4. בית המשפט נשוא דיונונו, קבע שהבקשה חורגת ממסגרת סעיף 68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות "משום שאין מדובר ... בחסוי, אלא בעובר שטרם יצא לאוויר העולם" ואולם מתוך חוק הכשרות עצמו ניתן ללמוד שלביה"מ היתה הסמכות לדון בענין.

סעיף 80 לחוק הכשרות, מגדיר את המונח חסוי - מי שבית המשפט מינה לו אפוטרופוס - לפי סעיף 33 או מי שביה"מ רשאי למנות לו אפוטרופוס, אף אם טרם הוברר אם נתקיימו התנאים למינוי.

סעיף 33 (6) לחוק הכשרות קובע שבית המשפט רשאי למנות אפוטרופוס לעובר, ומאחר ובית המשפט רשאי למנות אפוטרופוס לעובר הרי שהעובר הוא בבחינת חסוי וכל עוד לא נתמנה אפוטרופוס, אין אביו (המשיב בעניינו) משמש אפוטרופוס.

לדעתנו, בהיות בית המשפט אפוטרופסותו של העובר החסוי, שומא היה עליו לשים לנגד עיניו את טובתו של החסוי - במקרה זה העובר - העשוי להפגע על ידי אי הוצאתו מרחם אמו.

5. סעיף 68 לחוק הכשרות קובע כי בית המשפט רשאי בכל עת לבקשת צד מעונין, לנקוט אמצעים זמניים הנראים לו לשמירת עניינו של החסוי, אם על ידי מינוי אפוטרופוס זמני לדיון ואם בדרך אחרת. סעיף 68 (ב) לחוק קובע שאם היתה הבקשה להורות על ביצוע ניתוח או נקיטת אמצעי רפואי אחר לא יורה על כך ביה"מ אלא אם שוכנע על פי חוות דעת רפואית כי האמצעי האמור דרוש לשלמו הגופני של החסוי.

בעניינו, בית החולים היה צד מעונין במסגרת סעיף 68 לחוק הכשרות, והרי בית החולים הוא שיזם את הבקשה להוציא את העובר מרחמה של האם כדי להציל את חייו, טובתו של החסוי בהתחשב בזכותו לחיות מקיימת לדעתנו, את התנאי של שמירת עניינו של העובר, ואולם, לענין נקיטת האמצעי הרפואי, לא "שמירת שלומה של האם הנושאת את הילוד" בלשון בית המשפט נשוא דיונונו הוא הקובע, בכל הכבוד, אלא שלומו וטובתו של החסוי, ובענין זה מדריכה אותנו פסיקת בית המשפט העליון ברי"ע 698/68 **היועה"מ נ' פלוני**³¹ אשר דנה בסמכות ביהמ"ש להתיר הוצאת כליה מגופו של פסול דין וקבעה קריטריונים ברורים מתי יחולו הוראות סעיף 68 (ב) שהן בבחינת תנאי בל יעבור למתן רשות על ידי בית המשפט לביצוע ההתערבות הרפואית³².

א. בית המשפט צריך להיות משוכנע כי בלעדי נקיטת האמצעי הרפואי יפגע שלומו של החסוי.

ב. להחלטה זו של בית המשפט דרושה חוות דעת

Amadio v. Levin 501 A 2d 1058 (Pa. 1985)

Summerfield v. Superior Court 698 P2d 712 (ARIZ. 1985) 10

Paton v. Trustees of British Pregnancy Advisory Service (1975) 11

2 ALL ER 987, 990

McKoy v. Essex AHA (1982) 2 ALL ER 771 CA

C.F. Udde v. Bloomsbury AHA (1983) 2 ALL ER 522

C v. S (1987) 1 ALL ER 1230

R v. Tait (1989) Times 26.4.89

הזכות הוגבלה גם בחקיקה, לעניין זה:

Congenital Disabilities (civil liabilities) Act 1976

BGH 20 DEC. 1952

12. גרמניה

BGHZ 8. 243, 11 Jan. 1972

BGHZ 89. 55 7 July 1987 (VIZR 193/86)

הצהרת הלסינקי בעניין זכויות העובר מכירה באחריות רופא כלפי

ההורים והעובר לכל מעשה רשלני במהלך ההריון

Revised Declaration of Helsinki (1975/83) 1 5-7

App. VII, Council of Europe Recommendation 1046 (1986) No. 5.

5-14 App. XIII 85

13. אצלנו, ראה ע"א 518/82 זימנוב נ' כץ ואח' פ"ד מ (2) 85.

Holke v. Mckelway 707 F 2d 1544 (DC Cir. 1983) בארה"ב

James v. Caserta 332 5e 2d 872 (w. va. 1985)

BGH 22 Nov. 1983

גרמניה

BGHZ 89. 85. 7 July 1987 (VIZR 193/3)

14. בארה"ב נקבע בפסק הדין העקרוני בעניין

Roe v. Wade 410 US. 113 (1973)

כי למדינה עומדת הזכות להגן על האינטרסים של מי שיש לו היכולת

לחיות, וזכות זו עומדת גם לביצית המופרית מחוץ לרחם.

באנגליה מכרת הזכות בחקיקה החל מהשבוע ה-28 להריון.

Infant Life (Preservation) Act 1929

15. מגילות זכויות האדם השונות מכירות בצורך להגן על יצור חיים

חדש החל מהרגע שהביצית מופרית, ראה למשל:

אנגליה

Report of the Committee of Inquiry into Human Fertilisation

and Embryology, ed. Dept. of Health & Social Security (London

1984)

נזכיר כי באנגליה נפלה הצעת חוק שכאה להגן במפורש על עוברים

Unborn Children (Protection) Bill, June 1985

אוסטרליה

Australian Senate Select Committee on Human Embryo Ex-

perimentation in Australia (Canberra 1986)

הצהרת הלסינקי

Revised Declaration of Helsinki (1975/83) 1 5-7 App. VII

Council of Europe Recommendation 1046, (1986) no. 6-7 (cf.

App. XIII)

גרמניה

German Legal Profession Congress (1986) Resolutions VII 3-7

App. L. Rev. State. ch. 38 sec. 82-26 (7)

בארה"ב מוכר העובר כיצור בר זכויות בחקיקתן של מספר מדינות.

מדינת אילינוי מגדירה את השלב המוקדם של הביצית המופרית כשלב

בהתפתחות האדם, הראוי להגנה, ובחקיקה נקבע שמי שגורם להפריה

אחראי לאחזקתו ולטיפולו של העובר.

רפואית, היינו שטובתו של החסוי תיבדק על פי נתונים
רפואיים אובייקטיביים ולא על פי נורמות מוסריות
חברתיות של הצלת הזולת.

ג. נקיטת האמצעי הרפואי דרושה לשמירת שלומו של
החסוי.

ד. טובתו של החסוי היא הנימוק הבלעדי להתערבות
הרפואית.

ה. טובתו של החסוי צריכה להיות ברורה וממשית,
כשהדגש הוא על טובת החסוי ולא על טובת הציבור.

להערכתנו, בהתחשב בחוות הדעת הרפואית אשר
רואה בניתוח קיסרי אחרי השבוע ה-28 להריון כדי
להציל את חיי העובר, כאמצעי רפואי בעל סיכויים
סבירים להוליד יילוד נורמלי (על פי הנתונים שהיו
קיימים) ובהתחשב בכך שהעובר, הינו חסוי הראוי
להגנה וזכויות - לפחות לפי גישת הדינים הנוהגים אשר
הוזכרו לעיל לפיהם העובר בעניינו הינו בר זכויות,
היתה לבית המשפט הסמכות להורות על נקיטת
האמצעי הרפואי הדרוש לשמירת שלומו אשר היה
מעניק לו חיים.

הערות

1. ראה ע"א 9/74 אינול ואח' נ' קונלמס ואח' פ"ד כ"ט (1) 665-663, שם
נקבע ש"אין אדם כשיר לרכוש זכויות אלא משעת גמר לידתו בלבד..."
אולם לדעת כ"י השופט שמגר בע"א 413/80 פלוגי נ' פלוגי פ"ד ל"ה (3)
57, הנדסה זו גורפת מידי. השווה סעיף 38 לחוק העונשין תשל"ז 1977
וכן, הפ"ח (ת"א) 856/80 מדינת ישראל נ' ד"ר דולברג פסי"מ תשמ"ו (ב)
444, 454.

2. השופט שמגר (כתוארו אז) בע"א 413/80 הנ"ל.

3. סעי' 78 לפקודת הנויקין (נוסח חדש).

4. Montreal Tramways v. Leveille (1933) 4 DLR 331

5. Duval v. Seguin (1972) DLR (3d) 418

קנדה

Williams v. Luff (1978) 122 SJ 164

אנגליה

Paton v. British Pregnancy Advisory Service (1978)

C. v. S (1987) 1 All E.R. 123

אולם בעקבות פסק דין זה הובעה דעה כי על המשפט המקובל להכיר
בצורך להגן על זכויות העובר אף בטרם לידתו.

S.P. de Crys "Abortion C.V.S. and the Law" (1987) 17 faml. 319-
23

Hughson V. St. Francis Hospital (1983) 93 AD 131 459 N.Y. 5ed
814

אחדות

6. פ"ד מ (2) 85, בעמ' 113, מפי כ"י השופט ברק.

7. שם בעמ' 122.

8. Harbeson v. Park-Davis Inc. 656 P. 2d 483 (Wash. 1983)

Curlender v. Bio Science Laboratories 165 Cal. Rptr. 477 1980

Cockrum v. Bannmgarther 447 NE 2d 385 (Ill 1983)

James G.V. Caserta 332 SE 2d 872 (W. Va. 1985)

Group Health Association Inc. v. Blumenthal 453 A. 2d

1198 (MD 1983)

9.

CA Superintendent of Family and Child Services and McDonald
Re (1982) 135 DLR 3rd 330, 336 (BCSC)

בגרמניה נקבע שזכותו של כל מי שיש לו "פוטנציאל לחיות" מוגנת
בכל שלב משלבי ההריון ואינה חדלה להתקיים מקום שהיא מתנגשת
באינטרסים של האם אלא היא פורחת מקום שחיה של האם בסכנה.

German Legal Professions Congress (1986), Resolutions VII 3-7
App. XII

Raleigh Firkin Paul Morgan Memorial Hospital v. Anderson 22
201. A 2d 537 (NJ 1964)

Jefferson V. Griffin Spalding Country Hospital Authority 274, 5e 2d
457 (GA 1981)

23. ילדים המכונים לטיפה המרה בעת לידתם

D.C. Bross & A Meredith 'Neglect of the Unborn Child - An
Analysis Based On the Law in the United States' 1979 3

Chiled abuse Neg. 643

Taft v. Taft 446 NE 2d 395 (Mass 1983) וכן ראה
נקבע שלעובר עומדת עילת תביעה נגד האם בשל נזק שנגרם לו עקב
התמכרותה של האם לטיפה המרה.

Raleigh Firkin - Paul Morgan Memorial Hospital 24.
Anderson v. 201 A 2d 537 (NJ 1964)

ביהיים חייב אשה בשבוע ה-32 להריון לעבור עירוי דם בכדי להציל את
העובר ברחמה, וזאת לאחר שסירבה מטעמים דתיים.

25. קודה

Re Childrens Aid Society of Wenora and JC (1982) 13 L DLR 3d
249

Re Superintendent of Family and Child Service & MacDonald
(1983) 135 DLR 3d 330

ארה"ב

Jefferson v. Griffin Spalding Country Hosp. 274 SE 2d 457 (GA
1981)

אנגליה

Re D (A minor) (1986) 3 WLR 85 CA D (A minor) v. Berkshire
County Council (1987) 1 All ER 20 L1H.

26. ע"א 413/80 פלוגי נ' פלוגי פ"ד ל"ה (3) 57.

27. שם בעמ' 82.

Paton v. British Pregnancy Advisory Servic Trustees 28.
(1979) QB 276

Paton v. United Kingdom (1981) 3 EHRR, 408
I.M. Kennedy: 'Husband denied a say in Abortion Decision' 42
Modern L. Rev. 1979, 324

Yorke, D.M. 'The legal personality of the unborn child' (1979) 29.
SLT 158

The abortion of a foetus incapable of being born alive' (1987)
61 ALJ 326, 328.

30. וראה ב"ש (ח"י) 290/78 חנה כהן נ' דניאל אוחנה פסי"מ תשל"ט (1)
171.

31. פ"ד מ"ב (2) 661.

32. שם בעמ' 684, 687.

ILL. Rev. state ch. 38 sec. 82-26 (7)

מדינת מינסוטה איסרת החקיקה על ניסויים באורגניזמים אנושיים
המופרים בנוף האדם או באופן מלאכותי אחר, החל מרגע ההפרייה.

16. עובר הוא חסוי לפי הוראות סעיף 33 (6) לחוק הכשרות המשפטית
והאפוטרופסות תשכ"ב-1962 המאפשר לביה"מ למנות אפוטרופוס
לעובר, ב"ש (ח"י) 290/78 חנה כהן נ' אוחנה פסי"מ תשל"ט (1) 171 ולפי
סעיף 68 לחוק, לאפוטרופוס יש סמכות לקבל החלטות של החסוי
בדבר התערבות רפואית, אך אלה צריכים שתהיינה לטובתו של החסוי.

ראה: ר"ע 698/86 חיוניץ המשפטי נ' פלוגי וא"ר פ"ד מ"ב (2) 661.

17. Roe v. Wade 410 U.S. 113 (1973)
Duncan Dunstan & Welbourn, Dictionary of Medical Ethics ed.
15 (London 1981)

Artificial Insemination ראה ע"ד

Embryo Transfer וכן ע"ד

18. מקצת ההצהרות מעלה ד"ר רם ישי במאמרו "מה בין עובר
לכליהו סוגיות מוסריות ואחרות בהשתלת רקמות עובריות"
הרפואה, עתון ההסתדרות הרפואית, ינואר 1990, כרך 118 עמ' 46.
כאנגליה חוקמה ועדה מלכותית אשר דנה בין היתר בשאלות
מעמדו של העובר בהתייחס לתוצומים הנ"ל.

Report of the Committee of Inquiry Into Human Fertilisation and
Embryology (Cmd. 9314 HMSO) pub. in king's Council (King's
College, London, 1985)

Textbook of Criminal Law

2nd. ed. (1983) pp. 29.

Text book of Criminal law 2d מרופ"נ וויליאמס בספר
ed. (1983) pp. 290

בוחר את השאלה: האם רופא אשר במהלך פיתוח "יתנוק מבחנה"
זורק את המבחנה, יאשם ברצחו? אמנם "היתנוק" טרם נולד, אך יש לו
קיום עצמאי, ומבחינה ביולוגית הוא חי, אך כי לא מתקיים המבחן
המשפטי לקיום פעילות הלב (והשווה אצלנו סעיף 308 לחוק העונשין
ותפ"ח 854/80 מדינת ישראל נ' דולברג פסי"מ תשמ"ו (2) 446).

הפתרון המוצע ע"י מרופ"נ וויליאמס הוא, שהעובר טרם הגיע לשלב
התפתחות סביר לצורך הרשעת הרופא בעבירה של הריגה. יצויין
שכאנגליה, נפסק לאחרונה שעובר בן 5 חדשים (20 שבועות) לא יחשב
כ"אדם אחר" בחוק הפלילי החדן בעבירה של איום על החיים.

R.v. Tail (1989), Times 26/4/1989

19. ראה ח"ש (16) לעיל.

20. Roe v. Wade 410 U.S. 113 (1973)
ביהמ"ש העליון של ארה"ב קבע שלמדינה עומדת הוכחות להגן על
האינטרסים של מי שיש לו הפוטנציאל לחיות, אולם זכותו של העובר
להתפתח מוגבלת מקום שנפגעים האינטרסים של האם לפרטיות
ולשלמות. וכן ראה:

C.V.S. (1987) 1 ALL. E.R. 123

B.M. Knoppers 'Modern British Technology and Human Rights'
33 AM. J. Comp. L 1-31 199f (1988)

Lenow J.L. 'The Foetus as a Patient: Emerging Rights as a Per-
son?' (1983) 9 Am. J. Law Med. 1

J. Benschof 'Reasserting Womens' Rights in Late 21.
Abortion & Technological Advances in Foetal Viability (1985) 17.
fam. Plan Respect. 162

S.P. de Cruz 'Abortion c.v. and the Law' (1987) 17 FAM. 1, 319
Re B (Wardship: Medical Treatment) As minor (1981) 1 WCR 1421.